

fuda, et kärner Hans sedda waagna kofki teinud, ta on wägga kurb selle pärrast ja näitab ilma süta ollewod. Ka ei olle ma ial santi egga kawwalust temma jures leidnud, sellepärrast ei tahha ma sedda temmast uskuda.“ „Aunõ herra!“ kostis Jürri, „herra ei tahha sedda uskuda, kui kawwal se mees on. Hans on üks püsti kelm ja silma teender ja ajab surmani keik walleks: Ma tahhan selle peäle wanduda, et ma omma silmaga näggin, kui Hans waagnat kofki teggi; se koer ei olle sedda wäärt, et ta herra leiba sööb!“

Mis sa arwod Jürri, mis trahwi ma temma peäle peon pannema, kui se temma süüks jääb? „Aunõ herra!“ kostis Jürri, „saatke tedda kurradi kätte, wärrawast wälja, siis on se tans temmaga otsas ja keik maia rahho sees. Kus on se keik arwata, mis ta omma naese kätte wiib, ma ei jõua sedda keik nimmetada, kui sureks kahjuks temma herrale on!“

Kui herra ja Jürri alles räkisid, astus Hans siäse, heitis herra ette põlveli mahha ja ütles: „Armulinne ja aulinne herra! ma pallun tuhhat korda andeks ja tunnistan süddame halledussega, et minou sedda waagna koggematta, omma sure

rummalusse läbbi, kofki teggin. Kas aulinne herra tahhaks mulle andeks anda? Ma tahhan aulist härrat omma naesega ühtlase surmani tenida, kunnii selgeks saan, se ei olnud mitte melega teggo, waid koggematta rummalus!“ ja wessi jooksis ta pallet möda silmist mahha.

Jürri hüdis: „Waatke aus herra, sedda kelmi, kuidu ta woib ka halle melega olla, eks mul ei olle tösji, et ta sedda waagna kofki teinud, kuidu ta iäse ka tunnistab. Kas ta ep olle sedda wäärt, et herra tedda lasjeks kolme kanti wälja wisata. Sandemat meest ei woi herra ennam sada, kui meie kärner Hans on. Temma warrastab ja walletab, kui koer!“

Herra kulis waggusi, kuidu targa mehhe wiis on, astus nende möllematte ette ja ütles: „Kule Jürri! nüüd ollen ma põhjani arro sanud kumb teitest üks suur kelm ja liggimise waenlane on, se waagen, mis kofki läinud, ei olle mitte Hanso tö, wad sedda ollen ma iäse kofki teinud ja piddasin sedda asja sallajas ja tohtsin nähha, kui kaugele sa omma kurja waimo tempusii aiad, ja nään sest ärra, et Hans paljo parrema süddamega on, kui sinna, sellepärrast tulle kofhe